

UOHSX00BT7UJ

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0412/2018/VZ-01215/2019 /542/MKk

Brno: 14. ledna 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 12. 10. 2018, jehož účastníkem je:

- obviněný – městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha, ve věci možného spáchání přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, obviněným – městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha – v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavíráním smluv, resp. prováděním objednávek, na dodávky kancelářského nábytku v průběhu účetního roku 2016,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha – se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v případě dodávek kancelářského nábytku realizovaných v průběhu roku 2016 dle níže uvedených daňových dokladů

- faktura č. 2016029 ze dne 9. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060499 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 113 400 Kč bez DPH,

- faktura č. 2016030 ze dne 9. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060498 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 87 050 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016032 ze dne 9. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060497 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 8 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016037 ze dne 11. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060587 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 75 900 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016038 ze dne 11. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060586 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 48 660 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016039 ze dne 11. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060585 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 92 500 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016053 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061717 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 113 550 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016054 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061716 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 60 950 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016055 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061715 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 76 200 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016065 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061718 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 47 650 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016089 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063284 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 68 150 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016090 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063285 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 75 880 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016091 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063292 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 68 080 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016092 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063286 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 78 300 Kč bez DPH,

- faktura č. 20160103 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064018 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 75 200 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160104 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064017 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 65 000 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160111 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064064 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 103 440 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160113 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064065 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 81 860 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160118 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064058 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 72 500 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160119 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064057 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 86 400 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160120 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064056 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 58 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160122 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064072 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 17 050 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160123 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064071 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 5 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160132 ze dne 2. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064333 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 69 800 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160133 ze dne 2. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064335 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 74 300 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160134 ze dne 2. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064334 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 74 100 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160135 ze dne 15. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064546 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 49 500 Kč bez DPH,

- faktura č. 20160136 ze dne 15. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064547 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 17 400 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160138 ze dne 15. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064550 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 26 800 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160139 ze dne 22. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064682 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 39 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160140 ze dne 22. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064683 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 33 000 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160162 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065305 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 47 644 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160163 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065432 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 20 900 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160164 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065299 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 32 800 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160170 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065504 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 28 644 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160171 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065503 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 45 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160177 ze dne 12. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065533 dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha, v celkové výši 7 100 Kč bez DPH,

nesečetl předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek a nepostupoval tak v souladu s ust. § 13 odst. 8 citovaného zákona a zároveň nepostupoval v souladu s ust. § 13 odst. 3 citovaného zákona, neboť svým postupem rozdělil předmět veřejné zakázky spočívající v dodávkách kancelářského nábytku v roce 2016 a nezadal předmětné plnění realizované na základě dílčích objednávek coby veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení uvedených v ust. § 21 odst. 1 citovaného zákona, když výše uhrazeného plnění za dodávky kancelářského nábytku v roce 2016 podle shora uvedených daňových dokladů činila v předmětném účetním období, tj. kalendářním roce 2016, částku 2 147 708 Kč bez DPH, tedy převyšovala finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 citovaného zákona pro podlimitní veřejnou zakázku, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a v daném případě byly prostřednictvím uzavření

jednotlivých objednávek naplněny znaky uzavření smlouvy na dodávky kancelářského nábytku s dodavatelem SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681, 110 00 Praha – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ukládá

pokuta ve výši 55 000 Kč (padesát pět tisíc korun českých)

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel podnět k přezkoumání postupu obviněného – městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha (dále jen „obviněný“ či „zadavatel“), mj. v souvislosti s dodávkami kancelářského nábytku v průběhu roku 2016.
2. Na základě skutečností obsažených v podnětu si Úřad od obviněného vyžádal dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnými dodávkami. Z předložené dokumentace zjistil Úřad následující skutečnosti.
3. Obviněný během účetního roku 2016 pořizoval kancelářský nábytek od dodavatele SPAZIO DESIGNER ITALIANO s.r.o., IČO 24745464 se sídlem Vojtěšská 217/12, 110 00 Praha (dále jen „dodavatel“), což Úřadu doložil daňovými doklady (fakturami). Z poskytnutých daňových dokladů je patrné, že obviněný poptával předmětné dodávky kancelářského nábytku prostřednictvím dílčích objednávek, přičemž za tyto dodávky byly dodavatelem vystaveny následující daňové doklady:
 - o faktura č. 2016029 ze dne 9. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060499 dodavatelem, v celkové výši 113 400 Kč bez DPH,
 - o faktura č. 2016030 ze dne 9. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060498 dodavatelem, v celkové výši 87 050 Kč bez DPH,
 - o faktura č. 2016032 ze dne 9. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060497 dodavatelem, v celkové výši 8 600 Kč bez DPH,
 - o faktura č. 2016037 ze dne 11. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060587 dodavatelem, v celkové výši 75 900 Kč bez DPH,
 - o faktura č. 2016038 ze dne 11. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060586 dodavatelem, v celkové výši 48 660 Kč bez DPH,
 - o faktura č. 2016039 ze dne 11. 5. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500060585 dodavatelem, v celkové výši 92 500 Kč bez DPH,

- faktura č. 2016053 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061717 dodavatelem, v celkové výši 113 550 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016054 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061716 dodavatelem, v celkové výši 60 950 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016055 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061715 dodavatelem, v celkové výši 76 200 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016065 ze dne 23. 6. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500061718 dodavatelem, v celkové výši 47 650 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016089 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063284 dodavatelem, v celkové výši 68 150 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016090 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063285 dodavatelem, v celkové výši 75 880 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016091 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063292 dodavatelem, v celkové výši 68 080 Kč bez DPH,
- faktura č. 2016092 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500063286 dodavatelem, v celkové výši 78 300 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160103 ze dne 19. 9. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064018 dodavatelem, v celkové výši 75 200 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160104 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064017 dodavatelem, v celkové výši 65 000 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160111 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064064 dodavatelem, v celkové výši 103 440 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160113 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064065 dodavatelem, v celkové výši 81 860 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160118 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064058 dodavatelem, v celkové výši 72 500 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160119 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064057 dodavatelem, v celkové výši 86 400 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160120 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064056 dodavatelem, v celkové výši 58 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160122 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064072 dodavatelem, v celkové výši 17 050 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160123 ze dne 25. 10. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064071 dodavatelem, v celkové výši 5 600 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160132 ze dne 2. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064333 dodavatelem, v celkové výši 69 800 Kč bez DPH,
- faktura č. 20160133 ze dne 2. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064335 dodavatelem, v celkové výši 74 300 Kč bez DPH,

- faktura č. 20160134 ze dne 2. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064334 dodavatelem, v celkové výši 74 100 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160135 ze dne 15. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064546 dodavatelem, v celkové výši 49 500 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160136 ze dne 15. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064547 dodavatelem, v celkové výši 17 400 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160138 ze dne 15. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064550 dodavatelem, v celkové výši 26 800 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160139 ze dne 22. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064682 dodavatelem, v celkové výši 39 600 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160140 ze dne 22. 11. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500064683 dodavatelem, v celkové výši 33 000 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160162 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065305 dodavatelem, v celkové výši 47 644 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160163 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065432 dodavatelem, v celkové výši 20 900 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160164 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065299 dodavatelem, v celkové výši 32 800 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160170 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065504 dodavatelem, v celkové výši 28 644 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160171 ze dne 8. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065503 dodavatelem, v celkové výši 45 600 Kč bez DPH,
 - faktura č. 20160177 ze dne 12. 12. 2016 vystavená na základě objednávky zadavatele č. 4500065533 dodavatelem, v celkové výši 7 100 Kč bez DPH.
4. Celková částka uhrazená obviněným za dodávky kancelářského nábytku v roce 2016 podle shora uvedených daňových dokladů činila v předmětném účetním období, tj. kalendářním roce 2016, částku 2 147 708 Kč bez DPH.
5. Obviněný dodal Úřadu mimo jiné část dokumentace vztahující se k veřejné zakázce malého rozsahu obsahující výzvu k podání nabídek ze dne 9. 11. 2015 (z níž mimo jiné vyplývá, že veřejná zakázka má být plněna od měsíce ledna roku 2016 a to až do doby vyčerpání částky 2 000 000 Kč bez DPH), nabídky čtyř dodavatelů v podobě krycích listů na dodávky kancelářského nábytku, Usnesení Rady městské části ze dne 1. 12. 2015 a smlouvu o dílo ces č. 2015/1822 uzavřenou s dodavatelem dne 21. 12. 2015.
6. Krycí listy obsahovaly označení obviněného, označení dodavatele a předpřipravený soubor nábytku obsahující 21 položek, ke kterým obviněný uvedl technickou specifikaci spočívající v rozměrech a materiálu. Cena daného souboru uvedená Ing. Arnoštem Feldmanem, IČO 16061721, se sídlem Husinecká 541/13, 130 00 Praha, činila 214 100 Kč bez DPH, cena daného souboru uvedená Miroslavou Procházkovou, IČO 40056210, se sídlem V zahradě 194, 252 25 Zbuzany, činila 212 050 Kč bez DPH, cena daného souboru uvedená Stanislavem Beránkem, IČO 71474129, se sídlem Dukelská 52, 237 02 Tucholovice, činila

226 900 Kč bez DPH, a cena daného souboru uvedená dodavatelem činila 183 550 Kč bez DPH.

7. Smlouva o dílo ces č.2015/1822 byla mezi obviněným a dodavatelem uzavřena dne 21. 12. 2015. Předmětem smlouvy bylo zhotovení a dodání kancelářského nábytku na základě jednotlivých objednávek, přičemž obviněný měl dodavateli zaplatit částku v maximální výši 2 000 000 Kč bez DPH. Předmětná smlouva nabyla účinnosti dle čl. VII odst. 2 dnem jejího podpisu oběma smluvními stranami, tj. dne 21. 12. 2015.
8. Po přezkoumání dostupné dokumentace získal Úřad pochybnost, zda obviněný v případě dodávek kancelářského nábytku realizovaných v průběhu roku 2016 nepostupoval v rozporu se zákonem a zásadami, jež je zadavatel povinen dodržovat, a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední.

I. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

9. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona obviněný.
10. Zahájení řízení o přestupku oznámil Úřad obviněnému přípisem č. j. ÚOHS-S0412/2018/VZ-29747/2018/542/MKk ze dne 12. 10. 2018, v rámci něhož jej seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Usnesením č. j. ÚOHS-S0412/2018/VZ-29806/2018/542/MKk z téhož dne určil Úřad obviněnému lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
11. Dnem 12. 10. 2018, kdy bylo shora citované oznámení o zahájení řízení o přestupku doručeno obviněnému, bylo podle § 113 zákona v návaznosti na § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), zahájeno správní řízení, resp. řízení o přestupku, z moci úřední.

Vyjádření obviněného ze dne 19. 10. 2018

12. Obviněný se v návaznosti na usnesení č. j. ÚOHS-S0412/2018/VZ-29806/2018/542/MKk ze dne 12. 10. 2018 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19. 10. 2018, které Úřad obdržel téhož dne, přičemž uvádí následující.
13. Obviněný odkazuje na své vyjádření k podnětu ze dne 28. 6. 2018, které Úřad obdržel téhož dne, ve kterém uvádí, že „*od poloviny roku 2014 a následně 2015, 2016 a 2017 již bylo pořízování (obměna) kancelářského nábytku řešeno veřejnými zakázkami a uzavřenými smlouvami*“, přičemž obviněný „*vycházel při stanovení předpokládané hodnoty z požadovaných realizací a s ohledem na své finanční rezervy*“ a snažil se „*zachovat jednotný ráz obměny kancelářského nábytku*“.
14. Dále obviněný uvádí, že přesáhl předpokládanou hodnotu zakázky malého rozsahu o 147 708 Kč bez DPH, a dle jeho názoru „*[t]ato částka představuje změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku na dodávku nábytku méně než 10 % předpokládané hodnoty zakázky malého rozsahu. Když takové překročení předpokládané hodnoty nemohl obviněný předpokládat v souvislosti s konkrétními požadavky při zařizování jednotlivých kanceláří jejich uživateli.*“.
15. Obviněný uvádí, že nechtěl úmyslně jednat v rozporu se zákonem či zákon obcházet.

Další průběh správního řízení

16. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0412/2018/VZ-31987/2018/542/MKk ze dne 5. 11. 2018 určil obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve lhůtě určené citovaným usnesením, ani později v průběhu správního řízení, dále nevyjádřil.

II. ZÁVĚRY ÚŘADU

17. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dostupné dokumentace pořízené v souvislosti s předmětnými dodávkami kancelářského nábytku, vyjádření předloženého obviněným, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že obviněný nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení obviněného

18. Před zkoumáním samotného postupu obviněného se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda městská část Praha 1 naplňuje definici (veřejného) zadavatele podle zákona.
19. Podle ust. § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a. Česká republika,
 - b. státní příspěvková organizace,
 - c. územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
 - d. jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
20. Z ustanovení § 2 odst. 2 písm. c) zákona vyplývá, že veřejným zadavatelem je územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek.
21. Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), upravuje postavení hlavního města Prahy jako hlavního města České republiky, kraje a obce a dále postavení městských částí. Z uvedeného vyplývá, že hlavní město Praha je územní samosprávný celek.
22. Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze se hlavní město Praha člení na městské části.
23. Podle ustanovení § 3 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze vystupují městské části v rozsahu stanoveném zákonem a Statutem hlavního města Prahy v právních vztazích svým jménem a nesou odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících.

24. Podle § 2 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze úkoly patřící do samosprávy hlavního města Prahy plní hlavní město Praha v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem a v rozsahu odpovídajícím potřebám hlavního města Prahy. Úkoly patřící do samosprávy městských částí plní městské části v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem a Statutem hlavního města Prahy a v rozsahu odpovídajícím potřebám městských částí.
25. Podle § 34 odst. 3 zákona o hlavním městě Praze městské části nakládají za podmínek stanovených tímto zákonem a Statutem se svěřeným majetkem hlavního města Prahy. Městské části vykonávají při nakládání se svěřeným majetkem hlavního města Prahy práva a povinnosti vlastníka v rozsahu vymezeném tímto zákonem a Statutem.
26. Na základě uvedených skutečností je zřejmé, že obviněný je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona, neboť je územním samosprávným celkem, pročež je povinen postupovat při zadávání veřejných zakázek podle zákona.

Relevantní ustanovení zákona

27. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel při zadávání veřejné zakázky povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
28. Podle § 7 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Veřejná zakázka, kterou je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona, musí být realizována na základě písemné smlouvy.
29. Podle § 8 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou na dodávky veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věci (dále jen "zboží"), a to zejména formou koupě, koupě zboží na splátky, nájmu nebo pachtu zboží nebo nájmu nebo pachtu zboží s právem následné koupě (leasing).
30. Podle § 8 odst. 2 zákona je veřejnou zakázkou na dodávky rovněž veřejná zakázka, jejímž předmětem je kromě pořízení zboží podle § 8 odst. 1 rovněž poskytnutí služeb nebo stavebních prací spočívajících v umístění, montáži či uvedení takového zboží do provozu, nejedná-li se o zhotovení stavby, pokud tyto činnosti nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jsou nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky.
31. Podle § 12 odst. 1 zákona se nadlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota podle § 13 zákona bez daně z přidané hodnoty dosáhne nejméně finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie zadavatelů, oblasti a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb. Tento prováděcí právní předpis stanoví rovněž seznam zboží pořizovaného Českou republikou - Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a výši tohoto limitu.
32. Podle § 12 odst. 2 zákona se podlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 2 000 000 Kč bez DPH nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 6 000 000 Kč bez DPH a nedosáhne finančního limitu podle odst. 1.
33. Podle § 12 odst. 3 zákona se veřejnou zakázkou malého rozsahu rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné

zakázky na služby 2 000 000 Kč bez DPH nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 6 000 000 Kč bez DPH.

34. Podle § 13 odst. 1 zákona se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky pro účely tohoto zákona rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Při stanovení předpokládané hodnoty je vždy rozhodná cena bez DPH.
35. Podle § 13 odst. 3 zákona nesmí zadavatel rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
36. Podle § 13 odst. 8 zákona je zadavatel při stanovení předpokládané hodnoty povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období. To neplatí pro dodávky nebo služby, jejichž jednotková cena je v průběhu účetního období proměnlivá a zadavatel tyto dodávky nebo služby pořizuje opakovaně podle svých aktuálních potřeb; zadavatel je však povinen vždy dodržet zásady podle § 6 odst. 1 zákona.
37. Podle § 14 odst. 1 zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky stanoví na základě předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy na dodávky, má-li být smlouva uzavřena na dobu určitou.
38. Podle § 14 odst. 2 zákona zahrne zadavatel do předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávky stanovené podle odstavce 1 zákona rovněž předpokládanou zůstatkovou cenu.
39. Podle § 14 odst. 3 zákona je základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávky, jejímž předmětem jsou opakující se nebo trvající dodávky, je buď skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky stejného či podobného druhu během předcházejících 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců, nebo součet předpokládaných hodnot jednotlivých dodávek, které mají být zadavatelem pořízeny během následujících 12 měsíců.
40. V § 21 odst. 1 zákona je stanoveno, že zákon upravuje tyto druhy zadávacích řízení:
 - a) otevřené řízení (§ 27),
 - b) užší řízení (§ 28),
 - c) jednací řízení s uveřejněním (§ 29),
 - d) jednací řízení bez uveřejnění (§ 34),
 - e) soutěžní dialog (§ 35),
 - f) zjednodušené podlimitní řízení (§ 38).

K aplikaci příslušné právní úpravy

41. Úřad nejprve konstatuje, že část plnění spočívající v opakovaných dodávkách kancelářského nábytku byla obviněným poptávána v době účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a to ve znění účinném od 1. 1. 2016, a část plnění byla obviněným poptávána v době účinnosti zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do 21. 5. 2017. Úřad uvádí, že je při rozhodování o spáchání přestupku povinen zohlednit článek 40 odst. 6 zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako

součástí ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina základních práv a svobod“), dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním.

42. I když tedy Úřad shledá na straně obviněného pochybení, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, je Úřad povinen zohlednit jakoukoli pozdější právní úpravu dle zákona (tj. znění případných novel) a rovněž dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), který nabyl účinnosti ke dni 1. 10. 2016, a posoudit, zda je tato nová (pozdější) právní úprava pro obviněného příznivější. V této souvislosti lze uvést, že jednání obviněného je přestupkem podle obou právních předpisů, tj. § 120 odst. 1 písm. a) zákona (dle kterého se zadavatel dopustí správního deliktu/přestupku tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku), a zároveň i podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ (dle kterého se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou), přičemž obviněnému by při ukládání sankce podle ZZVZ hrozila rovněž stejně vysoká pokuta [srov. ustanovení § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ] jako podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona (tj. v obou případech zákon stanovuje maximální výši pokuty, kterou lze za daný přestupek uložit, totožně, tj. do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit).
43. Co se týče merita vedeného správního řízení, tzn. povinnosti obviněného sečíst předpokládané hodnoty jednotlivých dodávek kancelářského nábytku realizovaných v průběhu roku 2016 a následné povinnosti zadat veřejnou zakázku podle zákona, porovnal Úřad ustanovení zákona ve znění účinném v době spáchání přestupku včetně jeho pozdějších znění (tj. úpravu týkající se povinnosti stanovit předpokládanou hodnotu, možného dělení veřejných zakázek, režimu veřejné zakázky a povinnosti zadat veřejnou zakázku podle zákona). Povinnost stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v sobě zakotvuje zákon ve znění účinném v době spáchání přestupku, a to v ust. § 13 odst. 1 zákona, ZZVZ pak povinnost stanovit předpokládanou hodnotu zakotvuje v ust. § 16 odst. 1 ZZVZ. Jednotlivá znění zákona pak shodně zakotvují i povinnost sečíst předpokládané hodnoty spolu souvisejících plnění, resp. obsahují zákaz rozdělení předmětu veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity (§ 13 odst. 3 zákona a § 18 ZZVZ). Znění příslušných ustanovení sice není zcela totožné, nicméně cílem obou právních úprav je totéž – oba právní předpisy stanovují zadavateli povinnost sčítat předpokládané hodnoty spolu souvisejících plnění, byť tato povinnost není naformulována zcela shodně. Na základě zjištěné předpokládané hodnoty pak musí zadavatel určit režim

veřejné zakázky. Podle výše předpokládané hodnoty tedy zadavatel následně rozhodne (neuplatní-li se některá z výjimek stanovených v příslušných právních předpisech), dle jakých konkrétních pravidel bude postupovat. Obecně lze uvést, že nadlimitní veřejné zakázky jsou všechny kategorie zadavatelů povinny zadávat v rámci zadávacího řízení dle zákona, ovšem s možností uplatnění výjimek dle § 18 a 19 zákona. Podle § 25 ZZVZ zadavatel při zadávání nadlimitní veřejné zakázky postupuje podle části čtvrté ZZVZ, pokud není zadávaná podle části páté až sedmé, nebo zadavatel neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení. Podlimitní veřejná zakázka je pak veřejná zakázka, jejíž hodnota nedosahuje limitu nadlimitní veřejné zakázky a přesahuje hodnotu veřejné zakázky malého rozsahu (§ 12 odst. 2 zákona a § 26 ZZVZ). Podlimitní veřejnou zakázku je zadavatel povinen zadat v některém z druhů zadávacích řízení podle § 21 odst. 1 zákona. V ZZVZ je v § 26 odst. 2 uvedeno, že zadavatel je povinen podlimitní veřejnou zakázku zadat v některém z druhů zadávacích řízení podle části třetí ZZVZ. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky malého rozsahu na dodávky stanovuje zákon, resp. ZZVZ, jako hodnotu, která nedosáhne 2 000 000 Kč bez DPH (§ 12 odst. 3, § 27 ZZVZ). Veřejnou zakázku malého rozsahu není zadavatel povinen zadávat podle zákona, resp. ZZVZ, ale zadavatel je povinen dodržet zásady uvedené v § 6 zákona, resp. § 6 ZZVZ, (§ 18 odst. 5 zákona, § 31 ZZVZ).

44. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že právní úprava zakotvená v zákoně i v ZZVZ klade na zadavatele stejné požadavky, lze tedy uzavřít, že pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.
45. Úřad proto v posuzovaném případě postupuje podle zákona, jenž byl účinný v době, kdy obviněný zahájil své jednání spočívající v pořizování dodávek kancelářského nábytku, tedy podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v příslušném znění, neboť za účinnosti tohoto zákona vznikla obviněnému povinnost sečíst předpokládané hodnoty plnění, jež hodlá v příslušném kalendářním roce pořídit, přestože v daném případě obviněný své jednání dokončil až v době účinnosti ZZVZ.
46. Nadto Úřad pouze pro úplnost konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon o přestupcích, je třeba s ohledem na § 112 odst. 1 zákona o přestupcích na dosavadní jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem, ode dne účinnosti zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Totéž pak platí i ve vztahu k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že zahajované správní řízení je vedeno ve věci podezření za spáchání přestupku, je zadavatel označován v souladu se zákonem o přestupcích jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání zadavatele, resp. obviněného).

K výroku I. tohoto rozhodnutí

47. Úřad na tomto místě shrnuje, že z obdržených daňových dokladů vyplývá, že dodavatel v průběhu účetního roku 2016 fakturoval obviněnému plnění v hodnotě 2 147 708 Kč bez DPH za dodávky kancelářského nábytku a jeho montáž, přičemž se tak dělo, jak je z poskytnutých daňových dokladů (faktur) patrné, na základě dílčích objednávek obviněného.

48. Úřad nejprve k vymezení předmětu veřejné zakázky obecně uvádí, že k tomu, aby se jednalo o veřejnou zakázku podle § 7 zákona, je třeba kumulativně naplnit následující znaky:
- 1) plnění je pořizováno zadavatelem,
 - 2) jedná se o pořízení dodávek, služeb nebo stavebních prací,
 - 3) úplata je na straně zadavatele, a to jako forma protiplnění za dodávky, služby nebo stavební práce poskytované dodavatelem.
49. K podmínce uvedené výše pod bodem 1) Úřad uvádí, že postavení obviněného v roli zadavatele bylo již dovozeno výše v bodech 18. - 26. odůvodnění tohoto rozhodnutí s tím, že tuto podmínku Úřad považuje za splněnou.
50. K otázce charakteru veřejné zakázky Úřad dále uvádí, že dle § 8 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou na dodávky veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věci (dále jen "zboží"), a to zejména formou koupě, koupě zboží na splátky, nájmu nebo pachtu zboží nebo nájmu nebo pachtu zboží s právem následné koupě (leasing). Podle § 8 odst. 2 zákona je dále veřejnou zakázkou na dodávky rovněž veřejná zakázka, jejímž předmětem je kromě pořízení zboží podle § 8 odst. 1 zákona rovněž poskytnutí služeb nebo stavebních prací spočívajících v umístění, montáži či uvedení takového zboží do provozu, nejedná-li se o zhotovení stavby, pokud tyto činnosti nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jsou nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky. Takové plnění spočívá v poskytnutí určitých služeb či stavebních prací, nezbytných pro samotné splnění dodání poptávané. Zboží, resp. služby či stavební práce, jejichž provedení je třeba pro to, aby zadavatel mohl pořízené zboží užívat.
51. Úřad obecně uvádí, že dle § 13 odst. 8 zákona je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek, které hodlá pořídit v průběhu účetního období. Podle § 12 odst. 3 zákona je pak veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne 2 000 000 Kč bez DPH, veřejnou zakázkou malého rozsahu a tu zadavatel není podle § 18 odst. 5 zákona povinen zadávat podle zákona, je však povinen dodržet zásady uvedené v § 6 zákona. V případě, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky částku 2 000 000 Kč bez DPH přesáhne, jedná se podle § 12 odst. 3 zákona o podlimitní veřejnou zakázku, kterou zadavatel musí zadávat v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona. Pouze pro úplnost Úřad uvádí, že v případě, kdy by předpokládaná hodnota veřejné zakázky dosáhla finančního limitu pro nadlimitní veřejné zakázky stanoveného nařízením vlády č. 77/2008 Sb., ze dne 25. 2. 2008, konkrétně se jedná o limit dle § 2 odst. 1 písm. b) citovaného nařízení, jež je stanoven na částku 5 706 000 Kč, jednalo by se o nadlimitní veřejnou zakázku podle § 12 odst. 1 zákona, kterou je zadavatel rovněž povinen zadávat v rámci zadávacího řízení dle zákona.
52. Úřad konstatuje, že předpokládanou hodnotou veřejné zakázky se rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, přičemž je rozhodná cena bez DPH. Předpokládanou hodnotu je zadavatel povinen určit například na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného charakteru. Dále dle § 13 odst. 3 zákona platí, že zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně. Z ust. § 13 odst. 8 zákona dále vyplývá, že zadavatel je při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky povinen sečíst předpokládané hodnoty stejných nebo souvisejících veřejných

zakázek na dodávky minimálně za jedno účetní období, obvykle tedy za období od 1. ledna do 31. prosince příslušného roku.

53. Dále pak podle § 14 odst. 3 zákona je základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávky, jejímž předmětem jsou opakující se nebo trvající dodávky,
- a) skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky stejného či podobného druhu během předcházejících 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců, nebo
 - b) součet předpokládaných hodnot jednotlivých dodávek, které mají být zadavatelem pořízeny během následujících 12 měsíců.
54. Úřad k otázce předmětu veřejné zakázky obecně uvádí, že zadavatel má právo vymezit předmět plnění podle vlastního uvážení. Navzdory uvedenému však zadavatel nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. Úřad na tomto místě považuje za nutné se nejprve zabývat tím, co je možné považovat za jednu veřejnou zakázku, resp. jak je možné obecně definovat její předmět.
55. V souladu s výše uvedeným se Úřad bude zabývat posouzením charakteru obviněným pořízovaného plnění z hlediska jeho možné vzájemné souvislosti. Vzhledem k tomu, že otázkou, kdy je nutné poptávaný předmět plnění zadat jako jedinou veřejnou zakázku a kdy je naopak možné poptávat plnění ve více veřejných zakázkách, se již, vedle rozhodovací praxe Úřadu, opakovaně zabývaly jak Krajský soud v Brně, tak i Nejvyšší správní soud, vycházel Úřad v šetřeném případě při posouzení výše zjištěných skutečností rovněž z této soudní praxe.
56. Kupříkladu Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 7. 3. 2013, sp. zn. 62 Af 68/2011-50, uvedl, že: *„Při tomto určování je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou.“*
57. K dané problematice se vícekrát vyjádřil také Nejvyšší správní soud, např. ve svém rozsudku ze dne 27. 6. 2007, sp. zn. 2 Afs 198/2006 uvádí, že *„[z]adáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je totiž nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických.“* V dalším ze svých rozsudků ze dne 15. 12. 2010, č. j. Afs 55/2010-173, Nejvyšší správní soud, souladně s jeho výše citovanými závěry, uvádí, že *„[p]ro určení, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je rozhodující věcný charakter takového plnění; poptává-li zadavatel plnění svým charakterem totožné či obdobné (např. plnění stejného nebo srovnatelného druhu uskutečňované pro téhož zadavatele v témže časovém období a za týchž podmínek co do charakteru plnění), pak takové plnění musí zadávat jako jedinou veřejnou zakázku [...]. Není však v případě zadávání takové jediné veřejné zakázky vyloučeno připustit podávání nabídek jen na její jednotlivé části.“*

58. Z novějších rozhodnutí orientovaných na posuzování existence funkčního celku a místních, časových a věcných souvislostí lze uvést např. rozhodnutí ze dne 25. 4. 2017, č. j. ÚOHSS0079/ 2017/VZ-12296/2017/551/DBo, či rozhodnutí ze dne 20. 4. 2018, č. j. ÚOHSS0048/ 2018/VZ-11879/2018/523/GHo. Druhé zmíněné rozhodnutí zároveň odpovídá na otázku již dříve řešenou v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí, zda není ZZVZ pro stanovení způsobu výpočtů předpokládané hodnoty veřejných zakázek oproti zákonu pro zadavatele příznivější s konstatováním, že tomu tak není (viz bod 104. uvedeného rozhodnutí). Rozhodnutí Úřadu ze dne 21. 10. 2010 vydané pod č. j. ÚOHS-S40/2010/VZ-6872/1010/540/KKo sleduje další možné relevantní okolnosti, a to otázku úmyslu zadavatele, příp. známky nahodilosti jednotlivých veřejných zakázek: „*Úřad při rozhodování, zda se jedná o jednu veřejnou zakázku, přihlíží rovněž k úmyslu zadavatele, resp. předvídatelnosti pořizovaného plnění.*“.
59. V případě poptávání předmětného plnění se tedy Úřad zabýval skutečností, zda byla naplněna konkrétní hlediska, tj. zda se v daném případě jedná o plnění, která tvoří jeden funkční celek a byla zadávána v časové souvislosti, příp. zda obviněný v roli zadavatele mohl potřebu jednotlivých plnění dle veřejných zakázek dopředu předvídat, a zda se tedy v šetřeném případě jedná toliko o jedinou veřejnou zakázku či nikoli.
60. Úřad ve vztahu k časové souvislosti uvádí, že obecně jsou stěžejním ukazatelem pro její naplnění především dohodnuté lhůty plnění a dále další časové souvislosti spojené s plněním, či s jednáním stran obecně. V daném případě jsou klíčové termíny vystavení jednotlivých daňových dokladů.
61. Úřad odkazuje na již výše zmíněné daňové doklady, z nichž první byl vystaven dne 9. 5. 2016 a poslední dne 12. 12. 2016. S ohledem na skutečnost, že se jedná o stále se opakující dodávky kancelářského nábytku, které byly zadavatelem pořizovány v průběhu roku 2016, je pro posouzení časové souvislosti pořizovaného plnění v daném případě rozhodné období dvanácti po sobě jdoucích měsíců (dle § 14 odst. 3 zákona), tj. v daném případě účetní období vymezené daty od 1. 1. do 31. 12. roku 2016.
62. K výše uvedenému Úřad pouze pro úplnost dodává, že shledává značný rozpor mezi plněním (souborem kancelářského nábytku), které je specifikováno v jednotlivých krycích listech obviněným oslovených dodavatelů, tj. i plněním, které je uvedeno v příloze č. 1 smlouvy o dílo ces č. 2015/1822 uzavřené mezi dodavatelem a obviněným, a plněním, které mělo být dodáno na základě konkrétních objednávek obviněného tak, jak je specifikováno (pokud je tato specifikace v podrobnostech uvedena) v dílčích fakturách vystavených za předmětné období. V daném případě tedy není možné propojit plnění, které zadavatel poptával v rámci jím uváděné veřejné zakázky malého rozsahu, s plněním, které bylo dodáno dle obviněným předložené fakturace, neboť se sice jedná v obou případech o kancelářský nábytek, nicméně jednotlivé položky se liší. Z tohoto důvodu tedy nelze dospět k závěru, že by postup směřující k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu, jejímž předmětem měly být dodávky kancelářského nábytku v průběhu roku 2016, měl přímou souvislost s plněním, které bylo obviněnému skutečně dodáno, a to jak z pohledu objemu dodávek, tak i z pohledu ceny, která byla za tyto dodávky uhrazena (nabídková cena dodavatele činila 183 550 Kč bez DPH, v článku IV. smlouvy o dílo ces č. 2015/1822 je uvedeno, že cena za dodané plnění nepřekročí 2 000 000 Kč bez DPH, skutečná cena uhrazená v roce 2016 činila 2 147 708 Kč bez DPH, přičemž obviněným nebyl - v rámci jím tvrzeného zadávání

veřejné zakázky malého rozsahu – ani specifikován počet poptávaných kusů daného typu kancelářského nábytku, tj. předpokládaný objem plnění).

63. Pro názornost toho, že plnění uvedené v předmětu jednotlivých daňových dokladů se neshoduje s plněním uvedeným v předmětu smlouvy ces č. 2015/1822, tedy s kancelářským nábytkem specifikovaným v příloze č. 1 smlouvy ces č. 2015/1822 (a rovněž v příloze č. 1 výzvy k podání nabídky ze dne 9. 11. 2015), Úřad níže uvádí několik příkladů předmětů daňových dokladů, jež je možné srovnat s údaji uvedenými v tabulce *Přepis specifikace kancelářského nábytku dle přílohy č. 1 smlouvy ces č. 2015/1822*. Příkladem může být faktura č. 2016030, jejímž předmětem je „kancelářský nábytek“ bez další specifikace v ceně 87 050 Kč bez DPH, faktura č. 20160136, jejímž předmětem je „odpočinková zóna“ v ceně 17 400 Kč bez DPH, či faktura č. 20160133, kde je dle přiloženého seznamu v předmětu uvedeném jako „kancelářský nábytek“ zahrnutá „policová skříňka“ v ceně 4 200 Kč bez DPH nebo „kuchyňka (skleněná dvířka)“ v ceně 17 400 Kč bez DPH. V přiloženém seznamu faktury č. 2016089 je uvedena police v ceně 2 500 Kč bez DPH (v příloze č. 1 smlouvy ces č. 2015/1822 „Police 1000x250“ s cenou 1 500 Kč bez DPH), dále je uveden kontejner v ceně 6 500 Kč bez DPH (v příloze č. 1 smlouvy ces č. 2015/1822 „Kontejner-kancelářský 423x566x595“ s cenou 5 600 Kč bez DPH), nebo jednací stůl v ceně 6 800 Kč bez DPH (v příloze č. 1 smlouvy ces č. 2015/1822 „Stůl půlkruhový jednací“ s cenou 5 600 Kč bez DPH). Úřad konstatuje, že ze srovnání vyplývá, že v daňových dokladech je kancelářský nábytek často nespecifikován, jindy je nábytek s názvem dle přílohy účtován za odlišnou cenu, než je uvedeno v příloze smlouvy, či se neshoduje ani název nábytku, ani jeho cena.

Tabulka: Přepis specifikace kancelářského nábytku dle přílohy č. 1 smlouvy ces č. 2015/1822

specifikace kancelářského nábytku	cena dle přílohy č. 1 smlouvy ces č.2015/1822 v Kč
Kancelářská skříň nízká 900x450x810	6 600
Kancelářská skříň nízká... 900x450x810	7 950
Kancelářská skříň vysoká 900x450x1270	8 500
Kancelářská skříň vysoká 900x450x1270	11 500
Kancelářská skříň dvoudílná... 900x450x2000/2200	16 200
Kancelářská skříň dvoudílná 900x450x2000/2200	23 000
Skříň šatní 800x600x2000	9 800
Skříň šatní 900x600x2000	10 800
Skříň dvoudílná - kuchyňská 700x450x2200	18 000
Skříň kuchyňská 700x450x2200	9 500
Kontejner - kancelářský 423x566x595	5 600
Police 1000x250	1 500
Panel se zrcadlem 600 x1900	4 500
Box pod monitor 500x220 x100	1 300
Stůl kancelářský „L“ 240x2300x760	12 800
Stůl kancelářský „L“2000x1500x760	12 500
Stůl kancelářský 2000x800x700	10 500

Stůl půlkruhový -jednací	4 300
Kancelářská židle - Alfa 740	5 500
Kancelářská židle	3 200

64. Úřad v rámci posuzování, zda se v daném případě jedná o plnění, která tvoří jeden celek, zabýval rovněž místní souvislostí. Úřad v obecnostech uvádí, že pro posouzení její existence či neexistence je zřejmé, a to vždy v závislosti na individuální povaze veřejné zakázky, že v potaz je třeba vzít větší množství faktorů. Rozhodné mohou být, vedle prosté vzdálenosti mezi místy plnění, také okolnosti, týkající se předmětu plnění, konkrétního subjektu vystupujícího v postavení zadavatele, budoucí funkce výsledků plnění, eventuálních objektivních překážek mezi místy, na kterých má plnění probíhat, apod.: „[...] *místní souvislost neznamena totéž místo, ale souvislost v prostoru. [...] Přitom se intenzita takové místní souvislosti může výrazně lišit v závislosti na různých faktorech, které ji mohou ovlivnit. [...] Aby pak mohla být místní souvislost vyloučena, či výrazně oslabena, musela by existovat nějaká prostorově relevantní překážka mezi těmi místy, jejichž prostorová souvislost má být poměřována.*“ (Rozhodnutí Předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. 1. 2016, č. j. ÚOHS-R270/2014/VZ-03137/2016/322/PSe).
65. Z obsahu dokumentace doložené Úřadu obviněným rovněž vyplývá, že i hledisko místní je splněno, a to na základě skutečnosti, že jednotlivá plnění byla pořizována obviněným do kanceláří městského úřadu, tj. městského úřadu městské části Praha 1 s adresou Vodičkova 681/18, Praha 110 00. Úřad na tomto místě dodává, že si je vědom, že pouze ze skutečnosti, že plnění bylo pořizováno na shodnou adresu, nelze bez dalšího dovodit místní souvislost. Obviněný nicméně nedoložil, že by se jednotlivé dodávky vztahovaly například k rozdílným projektům či investičním záměrům, v rámci nichž by byla obnova interiéru realizována, naopak obviněný sdělil, že potřeba poptat předmětné plnění vznikla z důvodu obecného požadavku (potřeby zadavatele) na obměnu kancelářského nábytku a s tím samým záměrem postupoval dříve při uzavírání smlouvy o dílo ces č. 2015/1822 a při pořizování kancelářského nábytku v předchozích letech. Místní souvislost je v tomto případě zjevná a její existence je potvrzená dalšími zjištěnými skutečnostmi.
66. Úřad uvádí, že předmětem všech objednávek, jak vyplývá z dostupných daňových dokladů, byly dodávky, které jsou svým charakterem shodné. Tento závěr lze dovodit z více skutečností. V rámci šetřeného podnětu obviněný doložil na žádost Úřadu dokumentaci pořízenou v souvislosti s dodávkami kancelářského nábytku v průběhu účetního roku 2016, především tedy faktury na dodávky kancelářského nábytku. V rámci každého daňového dokladu vystaveného dodavatelem na základě objednávky obviněného je uveden rovněž předmět plnění, který byl označen jako „kancelářský nábytek“, „lednice“, „skříňová sestava“, „židle“ apod., přičemž v některých daňových dokladech je jako předmět plnění uvedena i „doprava a montáž“. V rámci každého daňového dokladu je pak mj. uvedeno zúčtovací datum, označení objednatele, označení dodavatele, číslo faktury, číslo objednávky a celková cena zboží včetně DPH a až na výjimky jsou uvedena i čísla kanceláří či odbory, pro něž byl kancelářský nábytek pořízen. Pokud tedy jde o jednotlivá plnění, Úřad uvádí, že se jednalo o pořizování vybavení kanceláří městského úřadu městské části Praha 1, tedy kanceláří využívaných pro výkon činnosti obviněného, přičemž obviněný ve svých vyjádřeních

opakovaně označuje svoje jednání jako „*pořizování kancelářského nábytku*“. Na základě výše uvedeného lze u všech předmětných plnění bez pochyb konstatovat věcnou souvislost.

67. Úřad k funkční souvislosti v obecnosti uvádí, že její existence, či naopak absence, se dovozuje zejména na základě účelů a cílů, pro které jsou veřejné zakázky zadávány. Otázka návaznosti jednotlivých plnění veřejných zakázek je pouze jedním (nikoliv však jediným) z hledisek, na základě kterého se dá určit, zda se jedná o samostatné veřejné zakázky, či o veřejnou zakázku rozdělenou na dílčí plnění. „[...] *plnění nemusí být plněními totožnými nebo vzájemně absolutně podmíněnými (tj. jedno plnění nemůže existovat bez plnění druhého), ani není vyloučeno, aby při těchto dílčích činnostech byla využívána odlišná technická zázemí či odlišné technologie.*“ (Rozhodnutí Předsedy Úřadu ze dne 3. 3. 2016, č. j. ÚOHS-R457/2014/VZ-08304/2016/322/LKo).
68. U předmětných obviněným pořizovaných dodávek kancelářského nábytku lze z vyjádření obviněného jednoznačně určit shodný účel plnění a tudíž dovést i funkční souvislost, kdy jednotlivým účelem dodávek kancelářského nábytku je shodně „*pořízení (obměna) kancelářského nábytku*“, jak uvádí sám obviněný v rámci svých vyjádření, konkrétně ve svém vyjádření ze dne 28. 6. 2018, které obviněný poskytl již ve fázi šetření podnětu, sám obviněný uvádí, že „*[r]ok 2012, 2013 a částečně 2014 byl řešen pouze objednávkami mimo jiné i z důvodů požadavků státní správy k zajištění přenesených povinností na Úřad městské části Praha 1 v oblasti centrálního výdeje karet a nové úpravy vydávání občanských průkazů a pasů. Od poloviny roku 2014 a následně 2015, 2016 a 2017 již bylo pořizování (obměna) kancelářského nábytku řešena veřejnými zakázkami a uzavřenými smlouvami*“. Funkční souvislost mezi předmětným plněním, které obviněný poptával jako dodávky kancelářského nábytku na základě objednávek, je tak odvoditelná z jednotného cíle a účelu, který, jak uvádí obviněný, nejprve vzešel z nutnosti zajistit odpovídající zázemí pro výkon nově svěřených funkcí, a následně obviněný na tento svůj postup obdobně navázal i při běžné obnově kancelářského nábytku ve svých prostorách.
69. Pouze pro úplnost Úřad na tomto místě uvádí, že nemůže být pochyb o předvídatelnosti plnění, které obviněný poptával na základě objednávek kancelářského nábytku od dodavatele, tedy o faktu, že obviněný v době, kdy zahájil svoji činnost, mohl a měl mít zjištěné požadavky úřadu městské části Praha 1 na výměnu kancelářského nábytku. Tento závěr je očividný bez dalšího jak ze samotného počínání obviněného v roli zadavatele, tak také z postavení obviněného, který jako územně samosprávný celek nakládá s výdaji v rozpočtu v horizontu jednoho rozpočtového období.
70. S ohledem na shora popsané posouzení pořizovaného Úřad dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o jednu veřejnou zakázku. Z obsahu předložených faktur vyplývá, že obsahem dodávek byl výhradně kancelářský nábytek, jeho doprava a montáž, přičemž dodávky kancelářského nábytku byly pro potřeby městského úřadu městské části Praha 1 na adrese Vodičkova 681/18, 110 00 Praha, a jednalo se o opakující se dodávky pořizované nikoli nahodile, ale relativně pravidelně v průběhu celého účetního roku 2016.
71. V návaznosti na tvrzení obviněného, že překročení předpokládané hodnoty „*nemohl obviněný předpokládat v souvislosti s konkrétními požadavky při zařizování jednotlivých kanceláří jejich uživateli.*“ Úřad dodává, že se v daném případě nejednalo, resp. obviněný nikterak neprokázal, že by se jednalo o jakkoli nečekané či nepředvídané plnění, což mimo

jiné vyplývá i ze způsobu jeho pořizování (tj. nejednalo se o nahodilou jednorázovou objednávku nábytku, kterou by obviněný pořídil v závislosti na náhlé změně poměrů či v návaznosti na jakákoli krizová opatření, ale o pravidelně se opakující drobné dodávky vybavení jednotlivých kanceláří v prostorách využívaných obviněných v průběhu kalendářního roku, resp. let, tedy o průběžné úpravy kancelářských prostor), přičemž není možné konstatovat, že by tuto potřebu úprav interiéru nebylo možné dopředu plánovat a odhadnout alespoň přibližně objem požadovaného plnění. V daném případě považuje Úřad rovněž za zcela irelevantní argumentaci obviněného, že nemohl předpokládat, že dojde k překročení předpokládané hodnoty z důvodu konkrétních požadavků na vybavení kanceláří ze strany jejich uživatelů, neboť je zcela na obviněném, aby své potřeby, resp. potřebu rekonstrukce interiéru kanceláří, plánoval s rozvahou a přiměřenou pečlivostí, a následně poptával plnění v předem stanoveném objemu a nikoli nahodile či například na základě následného přání zaměstnance popř. jiné osoby.

72. Dále Úřad uvádí, že povinnost zadavatele stanovit před zahájením zadávacího řízení předpokládanou hodnotu veřejné zakázky vyplývá ze zákona, resp. z ustanovení § 13 odst. 1 zákona a konkrétní postup je v případě opakujících se dodávek popsán v ust. § 14 odst. 3 zákona. Úřad uvádí, že význam stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je pro zadavatele zcela zásadní, neboť výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky určuje její režim (viz bod 51. odůvodnění tohoto rozhodnutí), resp. postup, jakým bude možné tuto veřejnou zakázku zadat, resp. za jakých podmínek je možné na tuto veřejnou zakázku uzavřít následně smlouvu.
73. Z dokumentace doložené Úřadu zadavatelem nevyplývá, že by se v šetřeném případě zadavatel zabýval stanovením předpokládané hodnoty či hodnot, neboť Úřadu nepředložil žádné doklady prokazující jakoukoliv úvahu o výpočtu předpokládané hodnoty v době před pořizováním předmětného zboží. Jediným dostupným údajem je ujednání v článku IV. smlouvy o dílo ces č. 2015/1822, v němž je uvedeno, že cena za dodané plnění nepřekročí 2 000 000 Kč bez DPH. Úřad nicméně konstatuje (a to i v souvislosti s faktem, že není patrné přímé propojení mezi plněním, které mělo být dodáváno dle smlouvy o dílo a tím, které bylo uvedeno v předmětu jednotlivých daňových dokladů), že pro účely určení, zda se jednalo o veřejnou zakázku, kterou měl zadavatel zadávat dle zákona, Úřad vychází ze skutečně uhrazené ceny za dodávky kancelářského nábytku v průběhu účetního roku 2016, která vyplývá mimo jiné ze zadavatelem doložených daňových dokladů.
74. Úřad uvádí, že dle předložených podkladů byly obviněnému za rok 2016 fakturovány dodávky kancelářského nábytku v celkové hodnotě 2 147 708 Kč včetně DPH, resp. 2 742 415 Kč bez DPH při sazbě DPH ve výši 21 %.
75. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že ve sledovaném období hodnoty skutečného plnění spočívajícího v dodávkách kancelářského nábytku dodavatelem přesáhly částku 2 000 000 Kč bez DPH, tedy limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu, a nedosáhly částky pro nadlimitní veřejnou zakázku stanovené nařízením vlády č. 77/2008 Sb.
76. Úřad shrnuje, že v uvedeném případě hodnota plnění přesahovala výši finančního limitu pro veřejnou zakázku malého rozsahu a nedosahovala finančního limitu pro nadlimitní veřejnou zakázku, jednalo se tedy o podlimitní veřejnou zakázku a zadavatel měl povinnost zadat takové plnění v zadávacím řízení dle zákona.

77. Úřad dále uvádí, že podobně (tj. ve formě dílčích objednávek kancelářského nábytku od dodavatele) obviněný jednal i v průběhu účetních roků 2012–2015. Z obdržených daňových dokladů z výše uvedeného období vyplývá, že dodavatel stejně jako v nyní projednávané věci fakturoval obviněnému finanční plnění za dodávky kancelářského nábytku v hodnotě 820 754 Kč bez DPH v účetním roce 2012, 3 598 557 Kč bez DPH v účetním roce 2013, 4 214 160 Kč bez DPH v účetním roce 2014 a 3 158 356 Kč bez DPH v účetním roce 2015, přičemž se tak dělo, jak je z poskytnutých daňových dokladů (faktur) patrné, rovněž na základě dílčích objednávek obviněného. Potřeba výměny vybavení kanceláří tedy prokazatelně začala už v roce 2012. Pro úplnost Úřad konstatuje, že proces poptávání kancelářského nábytku v roce 2013 je předmětem správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0410/2018, a obdobný postup zadavatele v roce 2014 a 2015 je předmětem správních řízení vedených Úřadem pod sp. zn. S0414/2018 a sp. zn. S0411/2018. Úřad podotýká, že již v předchozích třech letech (tj., 2013, 2014 a 2015) překročila hodnota plnění, tj. dodaného kancelářského nábytku, výši limitu předpokládané hodnoty pro veřejnou zakázku malého rozsahu.
78. Z předchozího bodu odůvodnění vyplývá, že obviněný mohl při výpočtu předpokládané hodnoty postupovat podle § 14 odst. 3 písm. a) zákona, neboť lze konstatovat, že obviněnému byly v průběhu let poskytovány opakující se dodávky stejného či obdobného druhu, přičemž v souladu s právě uvedeným ustanovením zákona je základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávky, jejímž předmětem jsou opakující se nebo trvající dodávky, skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky stejného či podobného druhu během předcházejících 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců.
79. Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný nejméně od roku 2012 pořizoval dodávky kancelářského nábytku od dodavatele, musel mít bezpochyby k dispozici údaje o cenách kancelářského nábytku, a s ohledem na pořizování kancelářského nábytku v letech 2013, 2014, i 2015 jistou představu o množství, resp. objemu pořizovaného nábytku, a jeho konečné hodnotě, která v předchozích třech letech přesahovala limit pro předpokládanou hodnotu veřejné zakázky malého rozsahu. Z těchto údajů měl vycházet při kvalifikovaném odhadu předpokládané hodnoty plnění v následném období a při volbě druhu zadávacího řízení. Skutečná cena dodávek kancelářského nábytku v letech 2012–2015 tak měla být či alespoň částečně mohla být pro zadavatele vodítkem ke stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pro rok následující. Dále měl obviněný povinnost upravit skutečnou cenu dodávek kancelářského nábytku z předchozích let o změny v množství, které lze během následujících 12 měsíců očekávat.
80. Úřad konstatuje, že je povinností obviněného nakládat se svěřeným majetkem efektivně a hospodárně. Ze zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, dle kterého obviněný jako územně samosprávný celek nakládá s výdaji v rozpočtu v horizontu jednoho rozpočtového období a má v rámci sestavování návrhu rozpočtu povinnost vycházet z analýzy hospodaření v minulosti, z požadavků odborů i zastupitelů a ze vztahů ke státnímu rozpočtu a ostatním rozpočtům, vyplývá, že obviněný musí mít více než rámcovou představu o výdajích rozpočtu na následujících 12 měsíců, jinými slovy je tedy zcela nepochybné, že obviněný musí disponovat veškerými interními informacemi souvisejícími s provozem městského úřadu městské části Praha 1.

81. Obviněný nejenže mohl, ale musel již na začátku příslušného roku vědět, kolik bude řešit požadavků na obměnu kancelářského nábytku a že skutečná hodnota objemu těchto požadavků již v předchozích letech přesáhla limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu. Na tomto místě musí Úřad konstatovat, že nepovažuje předmět plnění, resp. obměnu kancelářského nábytku (z pohledu např. administrativních požadavků, které je nutné před realizací takového plnění zpracovat) za nijak složitý úkon, jde o zcela běžné plnění, jehož požadovaný objem nemůže být pro obviněného náročně odhadnout. Obviněný disponuje údaji o počtu kanceláří městského úřadu, počtu zaměstnanců městského úřadu a bezpochyby i údaji o stavu kancelářského nábytku na základě účetní rozvahy městského úřadu a provedených inventarizací majetku. Obviněný jako územně samosprávný celek nakládá s výdaji v rozpočtu v horizontu jednoho rozpočtového období, tedy z logiky věci měl s pořizovanými dodávkami kancelářského nábytku v průběhu roku 2016 počítat již při přípravě návrhu rozpočtu pro rok 2016, přičemž potřeba pořízení (obměny) kancelářského nábytku, mohla být řádně vyčíslena vzhledem k tomu, že byla obviněnému známá již z předchozích let.
82. Zadavatel tvrdí, že v roce 2016 „*bylo pořizování (obměna) kancelářského nábytku řešeno veřejnou zakázkou a uzavřením smlouvy*“(...), přičemž při stanovení předpokládané hodnoty vycházel z „*požadovaných realizací a s ohledem na finanční rezervy realizátora zakázky. Po celou dobu realizace se zadavatel snažil zachovat jednotný ráz obměny kancelářského nábytku.*“. Úřad musí podotknout, že předmětná smlouva byla uzavřena dne 21. 12. 2015 jako Smlouva o dílo ces č. 2015/1822. Obviněný jako dokumentaci související s předmětným plněním předložil, kromě výše zmíněné smlouvy, mimo jiné rovněž usnesení Rady městské části Praha 1 ze dne 1. 12. 2015, v němž je uvedeno, že Rada městské části bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení nabídek k zakázce č. 240/15/VZMR, souhlasí s přidělením veřejné zakázky dodavateli a ukládá městské části Praha 1 uzavřít smlouvu o dílo s dodavatelem, a nabídek (krycích listů) výše zmíněných dodavatelů (bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí), které byly datovány ke dni 18. 11. 2015. Úřad pro úplnost dodává, že vzal v potaz i obsah souvisejících dokumentů dokládajících postup obviněného při poptávání kancelářského nábytku v předchozích účetních obdobích, nicméně ani v takovém případě nelze tvrzení obviněného o zohlednění hodnoty předchozích realizací brát jako pravdivé, neboť v roce 2015 obviněný prokazatelně pořídil kancelářský nábytek v hodnotě 3 158 356 Kč bez DPH, přičemž hodnota dodávek kancelářského nábytku v roce 2016 dosáhla částky 2 147 708 Kč bez DPH.
83. Co se týče druhé části výše uvedeného sdělení obviněného, Úřad uvádí, že jak už bylo řečeno, měl obviněný všechny potřebné informace pro správné stanovení předpokládané hodnoty, přičemž obviněný ničím nedoložil, že předpokládanou hodnotu „*požadovaných realizací s ohledem na finanční rezervy realizátora zakázky*“ skutečně stanovil.
84. Úřad k výše uvedenému uvádí, že vždy platí, že v souladu s § 13 odst. 8 zákona, je zadavatel povinen před určením režimu, v jakém bude zakázka zadávána, sečíst předpokládanou hodnotu obdobných a spolu souvisejících dodávek, která hodlá pořídit v průběhu účetního období. Úřad konstatuje, že obviněný pořídil obdobné a spolu související dodávky v hodnotě vyšší (2 147 708 Kč bez DPH), než je limit předpokládané hodnoty pro veřejné zakázky malého rozsahu.

85. Úřad tedy na tomto místě shrnuje, že obviněný postupoval při pořizování dodávek kancelářského nábytku de facto nahodile, aniž by se pokusil předem objektivně, resp. na základě svých zkušeností z minulých let, stanovit předpokládaný objem a s tím související předpokládanou hodnotu dodávek kancelářského nábytku (s výjimkou postupu směřujícímu k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu, přičemž je ovšem zřejmé, že předmětné plnění poptával obviněný průběžně a de facto zcela nezávisle na jakékoli uzavřené smlouvě) a tím zcela ignoroval nejen jednotlivá ustanovení zákona, ale především hlavní cíl zákona, kterým je spravedlivá hospodářská soutěž, jakož i jeden z jeho dílčích cílů – úsporu veřejných prostředků, tedy hospodárné a efektivní nakládání s veřejnými prostředky, jelikož došlo k situaci, kdy obviněný předmětné plnění (dodávky kancelářského nábytku) v rozporu se zákonem nezadal jako veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení ve smyslu § 21 odst. 1 zákona. K postupu poptávání plnění mimo režim zákona nebyl zadavatel oprávněn a předmětné plnění jednoznačně měl povinnost zadat zákonem předvídaným postupem.
86. V tomto kontextu Úřad konstatuje, že považuje argumentaci obviněného odkazující na změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu o méně než 10 % její předpokládané hodnoty za zcela irelevantní, neboť jak již Úřad uvedl výše (viz body 62. a 63. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v daném případě nelze dovodit, že kancelářský nábytek, který byl obviněnému dle jednotlivých daňových dokladů skutečně dodán, byl skutečně plněním vyplývajícím ze smlouvy o dílo ces č. 2015/1822 (resp. dle přílohy č. 1 smlouvy o dílo ces č. 2015/1822) uzavřené mezi dodavatelem a obviněným. Jinými slovy v případě, kdy není možné dovodit, že obviněný formou dílčích objednávek realizoval jím tvrzenou veřejnou zakázku malého rozsahu dle předmětné smlouvy, není možné ani přijmout argumentaci o možné změně závazku, který z této smlouvy vyplývá.
87. Svým postupem obviněný v podstatě rozdělil jednu podlimitní veřejnou zakázku, čímž došlo ke snížení hodnoty dodávek kancelářského nábytku pod finanční limit podlimitní veřejné zakázky. Obviněný nadto ničím nedoložil, že by pořizoval kancelářský nábytek s jakoukoliv prvotní rámcovou představou o jeho typu či množství, tedy bez toho, aby dopředu stanovil požadovaný objem plnění a v návaznosti na něj i předpokládanou hodnotu. K tomu Úřad pouze pro úplnost dodává, že i před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu, je klíčové zjištění předpokládané hodnoty, tzn. před zadáním veřejné zakázky malého rozsahu má zadavatel povinnost sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období, aby mohl určit, že se skutečně jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu.
88. Úřad proto shledává, že obviněný naplnil první ze znaků skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tedy shledal, že obviněný nedodržel při zadávání podlimitní veřejné zakázky, jejímž předmětem byly dodávky kancelářského nábytku, postup stanovený zákonem a nezadal ji v odpovídajícím druhu zadávacího řízení. Úřad se dále podrobně zabýval posouzením naplnění druhého ze dvou znaků skutkové podstaty přestupku, tedy vlivem či potencialitou vlivu tohoto postupu obviněného na výběr nevhodnější nabídky.
89. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit (ba naopak je vysoce pravděpodobné), že pokud by zadavatel dodržel postup stanovený zákonem, tj. postup v odpovídajícím druhu

zadávacího řízení, mohl obdržet nabídky i od jiných dodavatelů, kteří mohli zadavateli nabídnout výhodnější podmínky plnění. Při využití postupu dle zákona by zadavatel mohl pro zadání veřejné zakázky použít otevřené (§ 27 zákona), užší (§ 28 zákona) nebo zjednodušené podlimitní řízení (§ 38 zákona). Se zahájením těchto řízení je pak spojená mimo jiné i uveřejňovací povinnost, která má v případě užšího a otevřeného řízení podobu oznámení o zahájení zadávacího řízení ve Věstníku veřejných zakázek. V případě zjednodušeného podlimitního řízení má zadavatel povinnost oslovit minimálně 5 zájemců k podání nabídky, je však také povinen uveřejnit písemnou výzvu k podání nabídek na profilu zadavatele. Ve všech případech tato uveřejnění umožňují širokému okruhu dodavatelům na trhu zúčastnit se soutěže o veřejnou zakázku, přičemž už i oslovení minimálně 5 zájemců k podání nabídky zadavatelem při užití zjednodušeného podlimitního řízení má za následek vyšší míru konkurence, než obviněným zvolené přímé zadání mimo režim zákona. Úřad proto konstatuje, že dovedil rovněž naplnění druhého znaku skutkové podstaty přestupku obviněného podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tedy že uvedený postup obviněného mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

90. Úřad rovněž konstatuje, že je zřejmé, že smluvní strany projeví vůli zřídit mezi sebou závazek, kterým se dodavatel zavázal, že obviněnému odevzdá věc, která je předmětem dodávky a obviněný se zavázal, že věc převezme a zaplatil dodavateli kupní cenu, a že tak naplnily znaky uzavření smlouvy na dodávky kancelářského nábytku, tj. plnění stejného, resp. obdobného charakteru. V šetřeném případě byl tedy naplněn i třetí znak skutkové podstaty přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tedy uzavření smlouvy.
91. Vzhledem k výše konstatovanému Úřad uzavírá, že se obviněný dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v případě dodávek kancelářského nábytku realizovaných v průběhu roku 2016 nesečetl předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek a nepostupoval tak v souladu s ust. § 13 odst. 8 zákona a zároveň nepostupoval v souladu s ust. § 13 odst. 3 zákona, neboť svým postupem rozdělil předmět veřejné zakázky spočívající v dodávkách kancelářského nábytku v roce 2016 a nezadal předmětné plnění realizované na základě dílčích objednávek coby veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení uvedených v ust. § 21 odst. 1 citovaného zákona, když výše uhrazeného plnění za dodávky kancelářského nábytku v roce 2016 činila v předmětném účetním období, tj. kalendářním roce 2016, částku 2 147 708 Kč bez DPH, tedy převyšovala finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 citovaného zákona pro podlimitní veřejnou zakázku, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a v daném případě byly prostřednictvím uzavření jednotlivých objednávek naplněny znaky uzavření smlouvy na dodávky kancelářského nábytku s dodavatelem.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

92. Jak již bylo konstatováno výše, obviněný v šetřeném případě spáchal přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
93. Podle § 121 odst. 3 zákona (ve znění účinném v době spáchání přestupku) odpovědnost zadavatele, který je právníckou osobou, za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 roky ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

94. Úřad se v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod opětovně zabýval otázkou, podle jakého právního předpisu je třeba postupovat v otázce týkající se uplynutí lhůt pro zánik odpovědnosti za přestupek, tedy ověřoval, zda právní úprava zániku odpovědnosti za přestupek obsažená v pozdějších právních předpisech neobsahuje pro obviněného příznivější úpravu, než jak je tato lhůta upravena v zákoně ve znění účinném v době spáchání přestupku.
95. Podle § 270 odst. 2 ZZVZ ve znění před nabytím účinnosti zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, odpovědnost zadavatele za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
96. Podle § 112 odst. 2 zákona o přestupcích se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt nepoužijí, přičemž pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti zákonů, odpovědnost za přestupek nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle dosavadních zákonů.
97. Podle § 270 odst. 5 ZZVZ, ve znění novely č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, činí promlčecí doba 5 let.
98. Podle § 270 odst. 6 ZZVZ se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, anebo vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným.
99. Podle § 270 odst. 7 ZZVZ přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová.
100. Podle § 270 odst. 8 ZZVZ byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání.
101. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání přestupku dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 28. 5. 2018. Ke spáchání přestupku došlo dne 12. 12. 2016, kdy byla dodavatelem vystavena poslední faktura na základě objednávky obviněného. Dne následujícího, tedy dne 13. 12. 2016, počala běžet promlčecí doba (srov. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0034/2016/VZ-44307/2016/321/IPs/Edo ze dne 4. 11. 2018, dle kterého v případě „rozdělení předmětu veřejné zakázky takovým způsobem, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 zákona“ dochází k dokonání jednání „až v okamžiku, kde zadavatel uzavře smlouvu na druhou veřejnou zakázku, která časově, místně a věcně souvisí s první veřejnou zakázkou, a když současně naplní předpoklad, že při součtu hodnot obou veřejných zakázek dojde k překročení limitu dle zákona, podle kterého by již byl zadavatel povinen postupovat podle přísnějšího režimu zákona“). Správní řízení, resp. řízení o přestupku, bylo zahájeno dne 12. 10. 2018. Protože zákon, jakož ani ZZVZ, jakož ani ZZVZ před nabytím účinnosti zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, neobsahují úpravu, na základě níž by odpovědnost obviněného již zanikla (k zahájení řízení o přestupku došlo před uplynutím lhůt pro zánik odpovědnosti), přistoupil Úřad rovněž

k posouzení právní úpravy obsažené v ZZVZ (ve znění novely č. 183/2017 Sb.). Dle § 270 odst. 5 ZZVZ činí promlčecí doba 5 let, přičemž jak již bylo uvedeno výše, počala promlčecí doba běžet dne 13. 12. 2016. Jak bylo již dříve konstatováno, řízení o přestupku bylo zahájeno dne 12. 10. 2018, přičemž tímto okamžikem (doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku) došlo v souladu s § 270 odst. 7 ZZVZ k nové promlčecí době (v délce 5 let), přičemž odpovědnost za přestupek by zanikla nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání (k tomu srov. odst. 8 předmětného ustanovení). Z uvedeného je tedy zřejmé, že odpovědnost obviněného za přestupek by nezanikla, ani byla-li by aplikována právní úprava v ZZVZ (ve znění novely č. 183/2017 Sb.). Úřad s ohledem na shora uvedené konstatuje, že žádná z pozdějších právních úprav není pro obviněného příznivější, neboť podle žádné s posuzovaných úprav by odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla. Vzhledem k posledně uvedenému posoudil Úřad zánik odpovědnosti za spáchání přestupku podle zákona účinného v době jeho spáchání, a na základě uvedených skutečností konstatuje, že v šetřené veřejné zakázce nedošlo k zániku odpovědnosti obviněného za spáchání přestupku.

102. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d).
103. Z výše uvedeného vyplývá, že za spáchání přestupku dle výroku I. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu, jejíž horní hranice činí částku 274 242 Kč (cena veřejné zakázky činila 2 742 415 Kč vč. DPH).
104. Podle § 121 odst. 2 zákona Úřad při určení výměry pokuty zadavateli přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
105. Hlavním kritériem, které je dle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost přestupku. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního porušení zákona na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativní výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost přestupku podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti přestupku Úřad zohlednil následující skutečnosti.
106. Úřad při stanovení výše pokuty vzal v první řadě v úvahu závažnost přestupku, za který ukládá sankci, a jeho následky. Úřad konstatuje, že obviněný nezadal předmětné plnění realizované na základě dílčích objednávek coby veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona, obviněný tedy zcela ignoroval existenci zákona. Tato skutečnost podle výkladové praxe Úřadu dosahuje nejzávažnějšího stupně intenzity porušení zákona, neboť je tak vyloučen jeden ze základních principů zadávání veřejných zakázek, kterým je otevřená soutěž o veřejnou zakázku, do které se může přihlásit jakýkoliv dodavatel, a která je základním předpokladem výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky a prostředkem k realizaci základních principů uvedených v § 6 zákona.
107. Pokud jde o následky přestupku, Úřad uvádí, že postup obviněného vyloučil řádnou hospodářskou soutěž mezi jednotlivými účastníky o veřejnou zakázku a nebyl tak naplněn základní cíl zákona o veřejných zakázkách. Obviněný tak zcela prokazatelně nenaplnil

elementární účel zákona, kterým je, Úřad opakuje, zajištění účinné konkurence a efektivní hospodářské soutěže. Nezákonným postupem obviněného mohlo reálně dojít a pravděpodobně též došlo k omezení okruhu potenciálních dodavatelů veřejné zakázky. Nelze přitom vyloučit, že nabídka jiného dodavatele mohla být pro obviněného z pohledu množství vynaložených finančních prostředků výhodnější.

108. Úřad dále přihlédl ke skutečnosti, že od spáchání přestupku uplynuly 2 roky, což Úřad zohlednil při stanovení výše pokuty v souladu se závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 123/2013 ze dne 9. 5. 2015, ve kterém Krajský soud dovodil, že *„je-li základním požadavkem na zákonnost uložené pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejnosti a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí, a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložení konkrétní sankce dosaženo.“*
109. Výše uvedený závěr o zohlednění časového hlediska při stanovení výše sankce vyjádřil opakovaně Krajský soud v Brně rovněž v rozhodnutí sp. zn. 62 Af 105/2014 ze dne 1. 2. 2016. Je tedy nepochybné, že se jedná o zásadní okolnost při stanovení výše sankce za spáchání přestupku, přičemž Úřad při stanovení výše sankce v šetřeném případě zohlednil dobu, která uplynula od porušení zákona obviněným, a rozhodnutím, jímž byla stanovena výše sankce za toho porušení. V šetřeném případě, kdy došlo ke spáchání přestupku před 2 lety, Úřad uzavírá, že se nejedná o natolik velký časový odstup, pro který by bylo možné uložit pokutu pouze v symbolické výši v řádu tisíce korun, přičemž stále je nutné zohlednit skutečnost, že odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla.
110. Úřad ve vztahu k uložení pokuty za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí na tomto místě dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 245/2015 – 33 ze dne 16. 8. 2016, v němž je mimo jiné konstatováno následující: *„Podle § 35 trestního zákona se při postihu souběhu trestných činů ukládá úhrnný nebo souhrnný trest. Tyto tresty představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu“* (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: cit. dílo, str. 301). Z téhož ustanovení pak plyne zásada uložení shodného trestu

za sbíhající se trestné činy bez ohledu na to, zda je o těchto činech vedeno společné řízení (§ 20 odst. 1 trestního řádu) či ne. Při ukládání úhrnného i souhrnného trestu soud vychází ze stejných zásad. *„Z hlediska trestního práva tedy nehraje roli, kdy všechny sbíhající se trestné činy vyjdou najevo, tato skutečnost nesmí být pachateli ani ku prospěchu, ani na újmu. Je zřejmé, že pro trestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale naopak je zcela nezbytné použití absorpční zásady, tedy vzájemné posouzení veškerých souvisejících trestních sazeb.“*

111. V návaznosti na výše uvedené Úřad uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu přestupků. Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009-62, nebo v rozsudku ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Afs 9/2008-328), při trestání přestupků tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu, resp. přestupku. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008-67, a ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135). Pro ukládání trestů za přestupky se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
112. Při aplikaci zásady absorpce je proto nutné vycházet z příslušných ustanovení trestního zákoníku (§ 43 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů), avšak je zřejmé, že pro důsledné použití pravidel obsažených v daných ustanoveních (např. současné zrušení výroku o trestu uloženém pachateli dřívějším rozhodnutím) chybí dostatečný právní základ. Úřad je však povinen při ukládání sankce za spáchání přestupku v souladu se zásadou absorpce přihlídnout k tomu, zda by neměl být – dle pravidel trestního práva – ukládán úhrnný či souhrnný trest a zohlednit tuto skutečnost při stanovení výše pokuty za spáchání přestupku.
113. V souladu s již citovanou zásadou absorpce v rámci správně-právního trestání Úřad proto posoudil, zda se obviněný nedopustil právě projednávaného přestupku dříve, než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného přestupku.
114. Úřad konstatuje, že svým postupem obviněný spáchal typově shodný přestupek, který byl řešený Úřadem ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0411/2018 (nedodržení závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před pořizováním kancelářského nábytku v průběhu účetního roku 2015), za který byla obviněnému uložena pokuta ve výši 75 000 Kč, v rámci níž již Úřad zohlednil dříve uloženou pokutu v rámci správního řízení sp. zn. S0414/2018 rovněž za typově shodný přestupek (nedodržení závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před pořizováním kancelářského nábytku v průběhu účetního roku 2014) ve výši 105 000 Kč, v rámci níž již Úřad zohlednil dříve uloženou pokutu v rámci správního řízení sp. zn. S0410/2018 rovněž za typově shodný přestupek (nedodržení závazného postupu

zadavatele v zadávacím řízení před pořízováním kancelářského nábytku v průběhu účetního roku 2013) ve výši 90 000 Kč.

115. S ohledem na výše uvedené Úřad přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
116. Měl-li by Úřad uložit obviněnému pokutu za uvedený přestupek a nemá-li zároveň v tomto správním řízení zákonné zmocnění zrušit předcházející „výroky o trestu“ (tj. výrok II. rozhodnutí vydaného ve výše uvedeném správním řízení vedeném pod sp. zn. S0411/2018, výrok II. rozhodnutí vydaného ve výše uvedeném správním řízení vedeném pod sp. zn. S0414/2018 a výrok II. rozhodnutí vydaného ve výše uvedeném správním řízení vedeném pod sp. zn. S0410/2018) lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání souhrnného trestu aplikovat pouze tím způsobem, že Úřad v rámci uložení pokuty za projednávaný přestupek zohlední předchozí uložené pokuty za přestupky, jež jsou s projednávaným přestupkem v souběhu, tj. za přestupky konstatované v uvedených rozhodnutích Úřadu.
117. S ohledem na výše uvedené Úřad rekapituluje, že obviněnému uložil za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí pokutu ve výši 55 000,- Kč, a to při respektování absorpční zásady ve formě analogického použití institutu souhrnného trestu.
118. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i ekonomické situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta být uložena v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Ze schváleného rozpočtu městské části pro rok 2018 dostupné na oficiálních webových stránkách obviněného na adrese <https://www.praha1.cz/mestska-cast/rozpocety-a-dotace/rozpocet-mestske-casti/> vyplývá, že obviněný pro rok 2018 předpokládá příjmy ve výši 829 184 000 Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující ekonomické podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
119. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Je tedy třeba mít na paměti, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložení velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v Brně v rozsudku ve věci sp. n. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.

120. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému přestupku obviněného přistoupil k uložení pokuty, přičemž s ohledem na výše uvedené důvody uložil pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
121. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 117c zákona podává v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

městská část Praha 1, Vodičkova 681/18, 110 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy